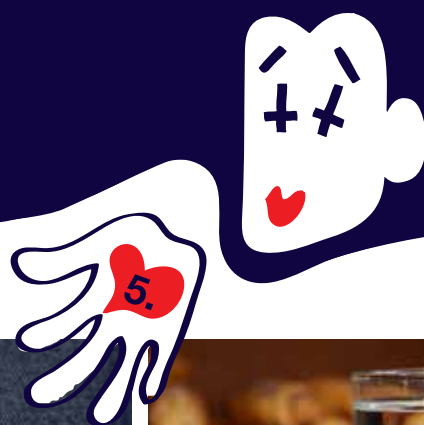

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla / Neděle 16. 9. 2018

DÍKY, že máte rádi divadlo!

Na shledanou na 48. ročníku FEMAD Poděbrady.

V závěrečném čísle festivalového zpravodaje se většinou rozplývám nad tím, jak jsme si to v Poděbradech hezky užili a jak tu bylo fajn, na čemž mají zásluhu všichni, kdo tu byli s námi, ať už hráli nebo „jen“ chodili na besedy. Platí to i pro letošní rok. Tentokrát ale nemohu jinak, než vyzdvihnout jednu cílovou skupinu, která to má celé na svědomí.

Děkuji všem členům Divadelního spolku Jirí, kteří se podíleli na realizaci festivalu. Ať už připravovali tento zpravodaj nebo závěrečnou číši vína, na které si možná právě pochutnáváte. Vítání, ubytování, stravování, napájení, osvětlení... Ve všech klíčových i doplňkových fázích právě dynamicky proběhnuvších čtyř dní se zásadně promítala činnost poděbradského souboru. Jsem rád, že jsem toho mohl být součástí, a těším se zase za rok! ♥

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Mně se líbila scéna, líbily se mi moc kostýmy. Myslím si, že i herecké výkony byly vyrovnané, i když některé postavy byly samozřejmě lepší. Například Smrt.

Na stručný názor je příliš brzo.

Když včera hráli Prodanou nevěstu, tak mi od začátku tekly slzy, protože to byly naprosté emoce z hudby a z výkonu. Tady se mi to líbilo, ale tohle nepřicházelo. Jinak si myslím, že to bylo velice úspěšné představení. Jenom ty emoce a energie tam trochu chyběly.

Je to velice zajímavé představení. Vrátilo nás to do dávné historie, u které si nedokážeme život vůbec představit.

Nedá se říct, že by to bylo špatné divadlo.

Mně to přišlo hezký. Trochu jsem se bál, když začátek zaváňel trochu Esmeraldou. Ta slepá dívka často vypadá špatně, ale tady se toho zhostili dobře. Hezky herecky vyrovnaný soubor.

Bylo to úžasné.

Já jsem to protrpěl.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Mnoho perel - diváková smrt. Tak jsme do textu hodně sáhli.

Já jsem si s Annou (režisérkou) sedla a řekla jsem jí: Jestli tu hru neuděláš ty, udělám ji já! (dramaturgyně)

Lidi normálně žijou v páru, v páru se jim žije snáz. Teda pokud si to nepos...

D3 Karlovy Vary: V. Körner: PSÍ KŮŽE

„LIDÉ ZTRÁCEJÍ LIDSKOST A SVĚDOMÍ“
ROZHOVOR S REŽISÉRKOU ANNOU RATAJSKOU.

Čím vaše inscenace Psí kůže, která se odehrává na sklonku třicetileté války, promlouvá k dnešnímu divákovi?

Já si myslím, že nejenom v dnešní době hodně rezonuje, že lidé ztrácejí během času a různých životních hrůz lidskost a svědomí. A to jsou dvě věci, o kterých jsem to chtěla dělat. Lidé v minulosti i současnosti utíkali nebo byli odvedeni a ztráceli majetky. Po návratu je chtěli získat zpátky, šlo o to, jak moc jsou ti, kteří v nich žijí, ochotni jim je vrátit. Nezáleží na tom, jestli je to po třicetileté válce nebo dnes.

Máte na repertoáru i další hry s podobnou tematikou?

Nemáme, ale mě vždy tohle téma zajímalo. Důvod je prozaický. Já toho můžu pro dobro na světě udělat strašně málo, jenom takovou kapku v moři. Ale jedno mi to není a nikdy mi to jedno nebylo. Inscenace Psí kůže je vlastně naše vyjádření k těmto situacím způsobem, který umíme.

Účastníte se pravidelně festivalů a přehlídek? A jsou pro vás i herce přínosné?

Vždycky jedeme na postupovou oblastní přehlídku. Letos jsme třeba v Rožďalovicích na přehlídce uspěli, ale naopak ve Volyni jsme totálně neuspěli. Pro soubor je dobré se alespoň oblastních přehlídek účastnit. Hlavně mladší členové díky tomu získávají přehled, jak se to dělá jinde, mají možnost slyšet názory ze strany diváků i porotců. Co jim bude vytknuto i to, co jim bude výjimečně pochváleno. A pokud je porota fundovaná a nejsou to jen kecalové, tak se mohou dozvědět něco, co jim pomůže nejen pro tu danou roli, ale i do budoucna. Tím myslím i ty technické, nejenom filozofie.

Co připravujete nového?

Teď si nejprve musím trochu odpočinout a pak budeme připravovat hru Yasminy Rezy Tři verze života.♥

SPONZOŘI A PARTNEŘI FESTIVALU

MINISTERSTVO
KULTURY

Středočeský kraj

Toner Recycling Service